

Жили на світі король і королева, і мали вони дочку, красуню Білосніжку. Раптом королева померла. Довго побивався король, але потім одружився знову.

Королева-мачуха була вродливою, але злою й заздрісною і відразу не злюбила свою пасербицю. У королеви було чарівне дзеркальце. Щодня вона питала в нього:

— Диво-дзеркальце, скажи, хто у світі найвродливіша?

І дзеркальце щоразу їй відповідало:

— Ти, королево,— найвродливіша!

Минав час, принцеса росла. І одного дня королева почула від дзеркальця:

— Найвродливіша у світі — принцеса Білосніжка!

Королева-мачуха розгнівилась і вирішила звести зі світу принцесу. Вона наказала слузі завести Білосніжку в лісові нетрі й там убити її. Та слузі стало шкода добру дівчину. Він просто відвів її далеко в хащу й лишив там, а сам повернувся до королеви і сказав, що виконав її доручення.

Лишилася Білосніжка сама в лісовій хащі. Куди йти?
У кого шукати допомоги? Принцеса тихенько пішла
стежкою, яка привела її до маленької хатинки.
Усе в ній було крихітним: і спальня, і сім ліжечок
у ній, і столик, і сім тарілочок на ньому. Білосніжка
дуже здивувалася: хто ж мешкає в такій маленькій
хатинці? Певне, дуже маленькі хазяї. Потім подумала:
якщо маленькі — значить, не скривдять. Вона
прибрала в хатинці, приготувала обід і стала чекати
на господарів. Чекала, чекала й непомітно заснула.
А в тій хатинці мешкали гноми. Щоранку вони йшли
далеко в гори добувати скарби і лише пізно ввечері
поверталися додому. Як же гноми зраділи, коли
прийшли додому й побачили чисто прибрану оселю
і приготований обід на столі! Дізнавшись сумну історію
красуні-принцеси, гноми зглянулися на неї й запросили
лишитися в них жити. Щоб розвіяти смуток Білосніжки,
після вечері гноми влаштували для неї справжнє свято.

